

6) să colaboreze cu familia și comunitatea, pentru realizarea unui mediu pozitiv de învățare

7) să fie practicieni meditativi, care permanent vor fi în căutare de izvoare noi de cunoștințe

Concluzii:

Calitatea pregătirii inițiale a absolvenților- profesori este uneori, contestată sau se dovedește deficitară realității care se cere a fi asumată și depășită. Cu toate acestea scopul este de a forma cadre didactice care vor fi capabile să acționeze cu agerime, pricepere, iscusință și îndemânare în pregătirea sa continuă, în timpul profesării meseriei alese, dispunând de substratul constituțional sau dobândit al unor însușiri psihice de mare randament [2, p.3], unde astfel chiar I. Jinga consideră competența profesională a cadrelor didactice „un ansamblu de capacități cognitive, afective, motivaționale și manageriale, care interacționează cu trăsăturile de personalitate ale educatorilor, conferindu-i acestuia calitățile necesare efectuării unei prestații didactice care să asigure îndeplinirea obiectivelor proiectate [...] iar performanțele obținute să se situeze aproape de nivelul maxim al potențialului intelectual al fiecăruia”.

Bibliografie

1. Cucoș C. Pedagogie. Ed: Polirom, 2006
2. Dicționar explicativ ilustrat al limbii române. Ed: ARC & Gunivas, 2007
3. Diaconu M., Jinga I. Pedagogie. Ed: ASE București, 2004
4. http://cis01.ucv.ro/DPPD/seminar_mogonea_remus.pdf

OPTIMIZAREA ADAPTĂRII SOCIALE A COPILULUI ÎN CADRUL ORELOR DE DANS

Iurie CIBRIC, lector superior

Summary

The practice of thematical dance along with the benefits aimed for the harmonious development of body, the stimulation of creativity

and imagination through the participation of the choreography composition realization has a positive impact upon the development of social abilities, due to the fact that dancing classes imply the integration into a small community from the beginning. A child can build up friendly relationships and can learn how to socialize in groups.

Întreaga dezvoltare, ca și condiția umană însăși sunt inundate și stimulate de procesele de socializare prin care se constituie integrarea socială și identitatea persoanei, încă de la vârstă fragedă. Influențele se exercită asupra copilului, mai întâi, prin familie și, mai ordonat și sistematic, cu ajutorul instituțiilor de învățământ, prin viața socială, în ansamblu, ca factori ce concură în a-i oferi modele de conduită, clișee de apreciere și reacții, opinii și cunoștințe despre tot ceea ce îl înconjoară. Sociabilitatea, ca trăsătură ce are capacitatea de a facilita adaptarea, se dezvoltă prin unificarea a numeroase deprinderi specifice, care au aceeași semnificație adaptivă generală pentru persoană, astfel încât sociabilitatea se structurează în funcțiile de condițiile mediului exterior [2, p. 67].

Copilul preșcolar manifestă o intensă sociabilitate, o puternică dorință de contact social dar el nu este sociabil în general ci învață, prin unități specifice de învățare, să ajungă la un comportament adaptiv și expresiv. Se poate afirma astfel că evoluția copilului este marcată de interacțiunile între el, ca individ în dezvoltare și ceilalți, de interesul pe care începe să-l arate față de alții, cu care descoperă că poate acționa împreună [1, p. 77; 6, p. 144].

Instituțiile de învățământ, precum și diverse activități extrașcolare, dintre care și dansul, asigură largirea experienței personale dar mai ales condițiile unei activități sociale bogate, variate, în care, și prin care, copilul va reuși să preia inițiativa contactului social mai frecvent, poate, decât adultul, va elabora relații de încredere în ceilalți și va conștientiza locul și rolul său în cadrul colectivității. Educația coregrafică ocupă un rol important în formarea personalității copilului și adaptarea socială a acestuia.

Dansul reprezintă activitatea care valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul măririi, în principal, a potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sale și exigențele societății. El este fiziologic prin natura exercițiilor sale, pedagogic – prin metode, biologic – prin efectele sale și social – prin organizare și activitate, în centrul căruia stă omul, în cazul nostru, copilul preșcolar.

Dansul joacă un rol foarte important în procesul de educare a copiilor. Datorită dansului, copiii își dezvoltă auzul muzical, plasticitatea corpului, imaginația, creativitatea, atenția la tot ceea ce este în jur, formarea culturii interioare. Dansul, la fel, participă la dezvoltarea caracterului de grup, a responsabilității față de colegi [8, p. 156].

Socializarea reprezintă un proces de integrare socială prin diverse mijloace de comunicare și procedee de cunoaștere și de acțiune, prin care copilul individual dobândește reguli de viață, de existență spațio-temporal, obișnuințe, moduri de a gândi, de a crede, de a avea idealuri conforme mediului social căruia îi aparține. Ea se manifestă prin dans în regim [7, p. 98]:

- afectiv – dorința individului de a avea contacte cu alții pe baza unor stări de spirit pe care le trăiește în timpul dansului, influențe emoționale oferite de muzica de dans și de acțiunea în sine, sentimente sociale comune;

- cognitiv – formarea percepției modelelor, elaborarea limbajului nonverbal, a gândirii și memoriei motrice într-o comunicare specifică;

- cultural – apartenența la sistemul valorilor dansului particularizate în tradiții, conduite, mentalitate, sistem de simbolizare etc.

Socializarea prin dans reprezintă un proces de proiectare, reproducere și realizare de conduită adecvată ale modelelor normative și culturale ale dansului. Arta dansului și-a câștigat o popularitate destul de mare. Ea joacă un rol important în formarea personalității omului.

Iată de ce, printre beneficiile dansului asupra dezvoltării copiilor se număra dezvoltarea unei serii întregi de abilități, obținerea unei ținute corecte și elegante, deprinderea disciplinei. În plus, este o modalitate foarte practică și eficientă de petrecere a timpului liber. Chiar dacă copilul nu face performanță, dansul îi va fi de mare ajutor în dezvoltarea fizică, emoțională și socială.

Astfel, reieșind din cele relatate ne-am propus ca scop elucidarea impactului dansului cu subiect în dezvoltarea socială a copiilor de 5 – 7 ani.

Este bine cunoscut faptul că dansul, și implicit cursurile de dans pentru copii, oferă o mulțime de beneficii, atât pe plan fizic, cât și emoțional. Printre acestea, creșterea flexibilității și a echilibrului, căpătarea unei ținute elegante, îmbunătățirea memoriei și a capacității de concentrare, creșterea încrederii în sine, dezvoltarea imaginației și îmbunătățirea abilităților de comunicare și socializare. Pe lângă aceste beneficii, frecventarea regulată a cursurilor de dans într-un cadru organizat poate oferi un sprijin real în oferirea unei educații corecte celor mici [4, p. 108; 5, p. 129]. Educația coregrafică ocupă un loc important în formarea personalității copilului și acest proces depinde de ceea ce i se oferă copilului, mai ales în perioadele sensibile ale dezvoltării, începând cu vârsta preșcolară, urmărind o evoluție continuă a cărei finalitate este apreciată în termeni de maturizare psihoafectivă și intelectuală, care semnifică, în același timp, o adaptare suplă și posibilități sporite de autodeterminare.

Pentru a depista care sunt strategiile și metodele necesare în dezvoltarea socială a copiilor de vârstă preșcolară am monitorizat inițial nivelul de dezvoltare a imaginației la copiii de 5 – 7 ani, deoarece imaginația joacă un rol esențial în activitatea umană, impunându-se ca verigă componentă centrală a creativității. Ea aduce un spor considerabil la cunoașterea realității date și a viitorului, a posibilului. Din punct de vedere al mecanismelor interne prin care se realizează, imaginația se organizează în adâncime pe câteva niveluri funcționale, și anume: nivelul oniric (imaginația se concretizează în vise), nivelul

reveriei (aici este visul diurn) și nivelul intențional orientat (imaginația reproductivă și creatoare), în cadrul căruia se delimitează imaginația reproductivă, imaginația creatoare și visul de perspectivă. Imaginația are o funcție cognitivă, ea având roluri importante în lărgirea sferei cunoașterii, explorând zone noi și căutând soluții noi la problemele existente. Dacă gândirea adâncește sfera cunoașterii, imaginația lărgeste această sferă și oferă astfel gândirii noi teritorii. Imaginația are o funcție adaptiv reglatorie, care exprimă locul și rolul imaginației în sistemul psihic uman, ea constituind procesul predilect al creativității. Imaginația conferă conștiinței dimensiunea explorativă și creatoare [3, p. 12; 8, p. 45].

Imaginația este procesul psihic cognitiv, complex, de reflectare mijlocită, constructivă și transformatoare a datelor experienței, a cunoștințelor, informațiilor stocate la nivelul memoriei sau a situațiilor și evenimentelor trăite în prezent.

Astfel, pentru determinarea nivelului de imaginație la copii am aplicat un test, care a inclus mai multe probe:

- proba 1-a: copii să asculte muzica Rednex-Cotton Eye Joe și să improvizeze singuri mișcări și stil de dans ce pot fi interpretate, apreciate cu un punctaj maximal de 4 puncte;

- proba a 2-a: copiii să imită mai multe personaje propuse pe fond muzical la momentul potrivit, de exemplu personajul ursul trebuie interpretat în muzica sub mor-mor-mor; pentru această etapă punctajul maximal acordat a fost de 2 puncte;

- proba a 3-a: copiii să danseze un dans cu subiect pentru a determina dezvoltarea imaginației la o situație concretă, pe fondul muzical corespunzător și mișcărilor propuse, punctajul maximal acordat fiind la fel de 3 puncte;

- proba a 4-a: o fișă cu mai multe figuri pe care copii trebuiau să le identifice, pentru care s-a acordat un punctaj de 3 puncte și au fost interpretate foarte variat de copii.

Rezultatele copiilor au fost evaluate în corespundere cu nivelurile dezvoltării imaginației: nivel inferior 4-6 puncte, nivel mediu 7-10 puncte și nivel superior 11-12 puncte.

Astfel, evaluând rezultatele copiilor ce reflectă imaginația, am determinat un nivel inferior la 40% (n=4) din copii; nivel mediu la 50% (n=6) din copii și nivel superior la 10% (n=1) din copii (fig. 1).

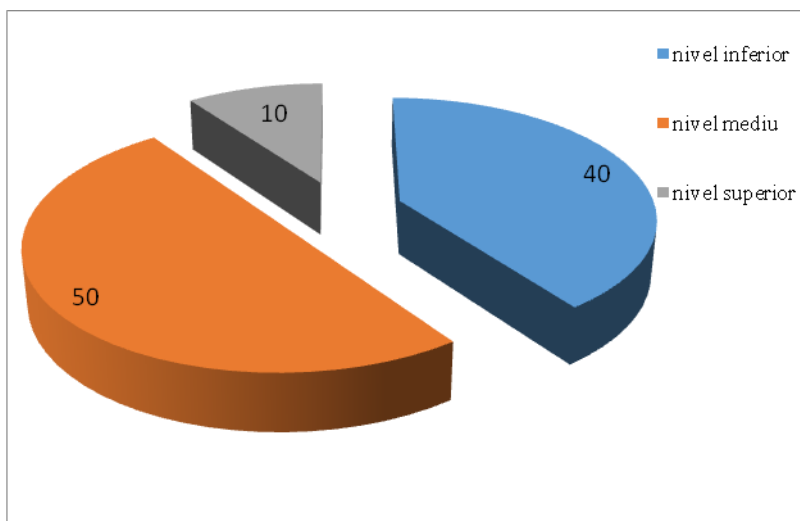

Figura 1. Exteriorizarea gradului de imaginație

Astfel, datele obținute vizează un nivel preponderent mediu și inferior al imaginației la copiii implicați în studiu. De aceea, la următoarea etapă a studiului ne-am propus să aplicăm un dans cu subiect „Cowboy”, care ar contribui la dezvoltarea imaginației la copii și ar facilita adaptabilitatea socială a copiilor.

„Cowboy” este un dans cu subiect care are drept conținut umorul. Acțiunea de subiect este fizică, activă, și simbolică. Povestea în dans este o mică piesă ce reflectă acțiuni, care arată trăirile personajelor în dependență de caracterul lor individual.

Subiectul este acțiunea muzical-coregrafică a dansului; în subiect este importantă ciocnirea diferitor caractere ale personajelor, lupta lor să ducă la victoria uneia dintre părțile aflate în conflict. Muzica folosită în dansul cu subiect este constituită din 4 piese mixate pe ritm de disco, cha-cha-cha, jive, quickstep, ce păstrează ritmul de bază al piesei, cu o durată de 6 min. Aceste piese fiind următoarele: Younes-cowboy music (00.42 sec), Rednex - Cotton Eye Joe (0.42 – 2.32 min), Down In Mexico-Death Proof (2.32-4. Hmin) și Hermes House Band - Country Roads Remix (4.14-6 min). Mișcările dansului constau din mișcări de bază ale dansurilor jive, cha-cha, disco și quickstep. În prima parte a dansului s-au folosit mișcări: mișcări săltărețe tipice stilului cowboy, rotirea deasupra capului a frânghiei imaginare, pași laterali și bătăi din palme, rotiri în perechi la braț, de asemenea sărituri în perechi, unde s-au folosit mișcări ale dansului disco.

De asemenea au fost folosite și mișcări din următoarele stiluri de dans: Jive (Flick ball change, toe heek swivels, change of place LR, change of place RL, basic in place, chicken walks); Cha cha cha (basic movements in open position, time step, new York); Quickstep (natural spin turn, tippel chasse to rights, tippel chasse to left, backward lock).

Este cunoscut că pentru asigurarea suportului motric solicitat în dansul sportiv este necesar să se acționeze pe următoarele direcții: pregătirea suportului fizic prin dezvoltarea calităților motrice de bază, pentru a construi punctul de plecare al pregătirii specifice – componenta fizică a antrenamentului sportiv; însușirea conținutului tehnic specific dansurilor din grupele standard și latino – componenta tehnică a antrenamentului sportiv; formarea esteticii gestului și a expresivității corporale – componenta artistică și dezvoltarea imaginației a antrenamentului.

Abordarea conținutului dansului sportiv în vederea perfecționării comportamentului motric și psihomotric este condiționată de capacitatea de performanță a dansatorului, care reprezintă „rezultatul interacțiunii operaționale a unor sisteme bio-psiho-sociale, concretizată în valori recunoscute și clasificate pe baza unor criterii elaborate social

istorice. De toate aceste particularități am ținut cont pe parcursul studiului întreprins pentru a dezvolta sistematic abilitățile creativ-imaginative ale copiilor ce stau la baza adaptabilității și comunicării.

Pentru a evidenția performanțele obținute de copii la finele studiului întreprins, am aplicat aceleași probe de evaluare a imaginației, însă pentru o mai bună prezentare, evidențiere a progresului la copiii implicați în studiu, am construit poligoanele de frecvență a performanțelor (fig.2). Astfel inițial am constatat amploarea curbei frecvențelor preponderent în jurul valorilor 3-5 și 7-9, iar la etapa finală în jurul valorilor de 9, 10 și 12.

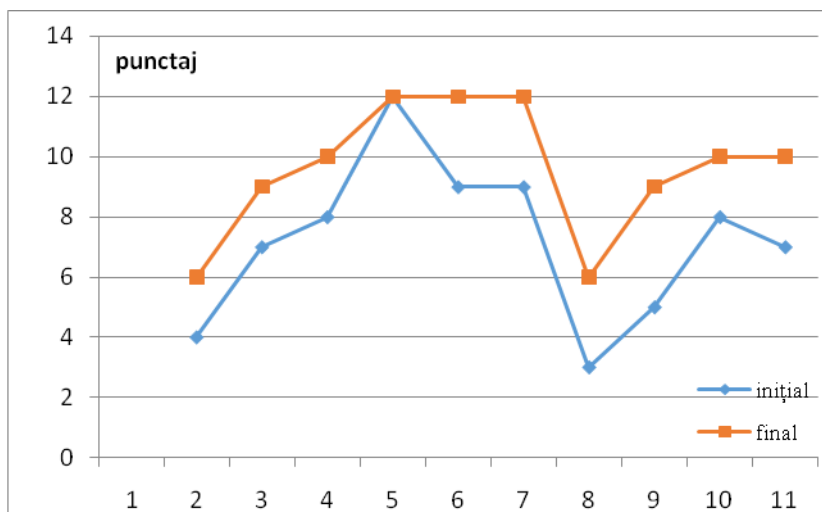

Figura 2. Poligonul de frecvență a performanțelor

În urma analizei calitative a rezultatelor obținute de copii la finele experimentului psihopedagogic, am estimat trei niveluri, care atestă capacitățile imaginației la copii: 20% nivel inferior, 50% nivel mediu și 40% nivel superior.

Astfel, analizând datele obținute putem face următoarea concluzie: exersarea dansului tematic, de rând cu beneficiile aduse dezvoltării armonioase a corpului, stimulării creativității și imaginației

prin participarea la realizarea compoziției coregrafice, are și un impact pozitiv asupra dezvoltării abilităților sociale, datorită faptului că o clasă de dans înseamnă din start integrarea lui într-o mică comunitate. Copilul poate lega prietenii și învață cum să socializeze în grupuri.

Bibliografie

1. Crețu, T., Psihologia vârstelor, Ed. Polirom, Iași, 2009.
2. Ginot, I., Michel, M., Dansul în secolul XX. Ed. Art, București, 2011.
3. Mureșan, P., Ce este imitația? Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1980.
4. Mardari, M., Studiu coregrafic, Chișinău, 2015.
5. Nastase, V. D., Dans sportiv: metodologia performanței, Paralela 45, Pitești, 2011.
6. Racu, I., Racu, I., Psihologia dezvoltării, Chișinău, 2007.
7. Șchiopu, U., Verza, E., Psihologia vârstelor, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1995.
8. Руднева, С., Фиш, Э., Ритмика. Музыкальное Движение, Москва, 1927.

FORMAREA UNITĂȚII DINTRE CONȘTIINȚA ȘI CONDUITA MORALĂ A PERSOANEI ÎN CONTEXTUL RELAȚIILOR INTERGENERAȚIONALE

Carolina CALARAȘ, dr., conf. univ.

Summary

This article represents a theoretical-practical study on the formation of unity between conscience and the moral conduct of the person, which will serve their cultivation and will manifest itself in an optimal way within the intergenerational relationship.

Cercetătorii din domeniul științelor educației [1; 2; 4; 5; 6; 7; etc.], în variate contexte, remarcă importanța formării unității dintre conștiința și conduita morală a persoanei și rolul decisiv al acestui fenomen în formarea și comportarea personalității umane. Asociindu-ne la această constatare, venim cu ideea dezvoltării ei prin analiza